

Tina del Pla de les Generes

Talamanca

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Pla de les Generes, Mas Les Generes, 08279 Talamanca
Emplaçament Pista forestal Viladordis-Talamanca. Creuem riu, seguim pista uns 850m agafem camí esquerra fins pla

Coordenades:

Latitud: 41.7283
Longitud: 1.8878
UTM Est (X): 407499
UTM Nord (Y): 4620208

Classificació

Número de fitxa 08277-15
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Agricultura
Observacions protecció: BCIL 608-I / Incoat BCIN 21/12/2017
Data aprovació: dj., 21/12/2017 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00007
Autoria de la fitxa Quim Serdà Manau
Data de registre de la fitxa: dj., 10/05/2007 - 02:00

Descripció

És un conjunt constituït per dues tines i una barraca. Descriuim les tines d'esquerra a dreta col·locant-nos de cara a les seves entrades. La tina núm.1 és de planta circular. La part inferior dels murs, que confereixen l'estructura del dipòsit, és construïda amb pedra amorturada i la part superior, fins a la coberta, amb pedra seca. Entre els murs i la coberta s'estén el voladís amb un lleuger pendent cap a l'exterior. El sostre és fet per aproximació de filades i tancat superiorment per pedres més planeres. Per a la seva construcció s'han emprat pedres ben treballades. El dipòsit de la tina és revestit de peces ceràmiques vermelloses envernissades i corbades per emmotllar-se a la forma cilíndrica del dipòsit. L'accés a la tina es fa per la part superior del dipòsit, i s'empra una llinda de 90cm x 40cm x 20cm. Presenta també dues finestres de petites dimensions i un amagatall a l'interior. La tina núm.2 també és de planta circular. La part inferior dels murs és construïda amb pedra amorturada i la part superior, feta amb pedra seca, s'ha ensorrat parcialment. No presenta coberta ni llinda. L'interior del dipòsit presenta un acabat amorturat lliscat. S'hi observen dos amagatalls i és ple de pedres. Tina núm.1 Planta: circular Orientació: Nord Porta (alçada x amplada): 152x120 cm Diàmetre interior: 240 cm Alçada dipòsit: 280 cm Volum en litres: 12.650 Gruix de les parets: 50 cm Dimensions rajoles: 39'5 cm x 39'5 cm Conservació parets: desperfectes Conservació del sostre: bé Conservació de les rajoles: bé Tina núm.2 Planta: circular Orientació: Nord Porta (alçada x amplada): 0x120 cm Diàmetre interior: 210 cm Gruix de les parets: 56 cm Conservació parets: desperfectes Conservació del sostre: desaparegut Conservació de les rajoles: no en té AADD (2005:144)

Història

El recipient fonamental per a l'elaboració del vi al Bages a partir del segle XVII era la tina. A l'edat mitjana la verema era xafada en un recipient de fusta que es coneixia amb el nom de follador i el most s'abocava després en un cup de fusta on es fermentava. L'evolució va portar a la construcció de cups o tines de pedra. Eren rodones o quadrades, fetes amb pedra i morter de calç i impermeabilitzades amb cairons o grans rajoles envernissades de color rogenc. Les tines enmig de les vinyes són la mostra més viva del passat vitivinícola de la comarca del Bages. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, fet que farà proliferar la construcció d'aquest tipus d'estructures de tipus rural. La dificultat de transportar la verema per camins de bast, és a dir, per camins on només passava un animal, i la mateixa escassetat d'animals, determinà la localització de les tines. Tenir la tina a casa era l'opció més lògica en els pobles del pla, on les distàncies eren petites i els camins més bons permetien transportar la verema fins a casa. La problemàtica es presentava en llocs com el terme de Talamanca, d'orografia accidentada, d'hàbitat dispers, i amb camins dolents i enfilats que feien la distància entre la vinya i la casa més llarga. Una opció davant d'això doncs, consistia a construir la tina a tocar del mas principal, mentre que l'altre opció fou construir la tina a la mateixa vinya, de manera que, quan es veremava el raïm, anava directe a la tina. Amb la fil·loxera i el progressiu abandonament del camp a principis del segle XX, aquestes tines entren en desús. BALLBÈ (1993:7) Les tines enmig de les vinyes responen a un fenomen exclusiu de les Valls del Montcau. Cap altra comarca vitícola de Catalunya gaudeix d'aquest tret específic. Sembla ser que aquesta tina seria explotada pel mas Les Generes, propietat que tenia una gran extensió de conreu de vinya als segles XVIII i XIX.

Bibliografia

AA.DD (2005). Tines a les valls del Montcau. Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Farell Editors, Sant Vicenç de Castellet. BALLBÈ, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del

